

JIHINDICKÉ POVÍDKY.

Die zkazek domorodců veit zpracoval dr. Otakar Peřinold.

Udatný bráhma.

V kterési zastrčené vesnici žil chudý bráhma se svou ženou. Ačkoli již řadu let spolu žili, nešťastnou náhodou neměli dítěte. Poněvadž však bráhma nesmírně toužil mít syna, vida, že s prvou svou ženou již nebude mít dítěte, rozhodl se vzít si ještě druhou ženu. Jeho žena dlouho nechtěla k tomu svoliti, ale konečně viděla, že její manžel jinak nemá, povolila, doufajíc, že se již nějak zbaví druhé ženy.

Bráhma, jakmile dostal svolení své ženy, vykonal přípravy k druhému sňatku, a vzal si za ženu krásnou dívku z ušlechtilého bráhmanského rodu. Po sňatku odebrala se mladá žena se svým mužem do téhož domu, kde žila jeho první žena, která, nechtějíc se přivést do podezření, nějaký čas nic nepodnikala proti své sokyni.

Sám Pán nebe i země přál novému sňatku tak, že mladá žena za rok po svatbě obtěžkala, a dle indického zvyku v šestém měsíci těhotenství odešla ke svým rodičům, aby očekávala tam slehnutí. Její manžel snášel odloučení od milované ženy jakž takž asi čtrnácté dny, ale potom touha spatřiti ji, přemohla jeho srdce tak, že prosil prvou svou ženu, zda by mu dovolila jíti za ní. Na pohled sehalující jeho úmysl, pravila:

"Můj nejmilejší, tvé zdraví trpí steskem a jsem ráda, že tak snadno lze vše napravit. Hned zítra musíš se vydati na cestu a navštívit ji. Staré přísloví praví, že nemáme choditi s prázdnyma rukama k dětem, ke králi a k těhotné ženě. Proto ti dám sto sladkých, kořeněných koláčů, zabalených zvláště do hrnce, které jí musíš odevzdat. Poněvadž ale i ty rád jíš sladké koláče a po-

něvadž se bojím, že bys jí je snědl, dám ti několik zvláště do uzlíčku, které si můžeš snísti po cestě."

A tak první žena ztrávila celou noc pečením sladkých koláčů, přidávajíc je do cukru a moučky, z níž pekla koláče pro svou sokyni. Nemáje však nijakého zájmu proti svému manželovi, jemu na cestu udělala koláče pořádně. Za časného rána zabalila sto otrávených koláčů do měděného hrnce tak, aby je muž mohl snadno nésti na hlavě.

Po malé spánku — neboť nebyl dobře přilhl se najísti, má-li člověk před sebou dalekou cestu — bráhma vložil si hrnce s koláči na hlavu, a vzav si do ruky uzlík a koláče pro sebe, vydal se na cestu do vesnice, vzdálené dvě dny pochody, kde dlela druhá jeho žena u svých rodičů. Kráče v největším spěchu bez oddechu až do večera, ale když překvapila jej náhle nastavil noční tma, pocítil, že jest unaven rychlou chůzí a počíval nesmírný hlad. Tu spozoroval u cesty přístřešek pro poutníky a malou nádrž vody. Rychle se svlékl a vstoupil do vody, aby vykonal předepsanou omývání a modlitby k bohu Štenci, jenž ovšem již skryl svou tvář za okrajem hvozdu. Jakmile byl hotov se svými obřady, tu rozbalil uzlík a litavě snědl všechny jeho obsah. Potom se ještě napil a jsa vysílen celodenní únavou, leh si na zem v chýši a upadl v hluboký spánek.

Blízko onoho místa, kde bráhma spal, vládl slavný král, jenž měl překrásnou deuru. Celá řada mladých mužů ucházela se o její ruku, ale zejména pověstný náčelník loupežníků dirazem jí žádal pro svého syna. Ačkoli král se líbil tento mladík pro svou krásu, přece nemohl se odhodlati, aby mu dal svou deuru, neboť přece ani on nebyl nic více než pouhý loupežník. Nicméně náčelník loupežníků byl rozhodnut stůj co stůj získati princeznu pro svého syna. Za tím účelem vyslal sto loupežníků ze své družiny, by se v noci tajně zmocnili princezny ve spaní a odnesli ji do jeho hradu v hloubi lesa. Loupežníci, poslušni svého náčelníka, právě oné noci, kdy bráhma spal v chýši u cesty, vydali se na výpravu, vloupli se do královského paláce a ukradli princeznu i s kobercem, na němž spala. Vracejíc se z výpravy, přišli k chýši, kde spal bráhma. Trápla je veliká žízeň — neboť žízeň přijde na každého, kdo o půl noci jest vzhůru. Položili tedy koberec s princeznou na zem a chystali se ukojiti svou žízeň vodou z nádrže. Ale právě tu ucítili vůni sladkých koláčů, které — ac otrávené — voněly velice příjemně. Loupežníci prohlédali chýši, a našli na jedné straně spícího bráhma, na druhé pak straně měděný hrnce, který od sebe odhodil, nabíraje se ve spaní. — Loupežníci otevřeli hrnce a k veliké své radosti našli v něm právě sto sladkých koláčů.

"Máme zde každý jeden sladký koláč a to jest něco lepšího než čistá voda. Najezme se, než se dáme do vody," řekl vůdce družiny. Potom rozdělili si koláče a každý rychle sňal svůj díl. Bezprostředně na to padli všichni na zem mrtví. Šťastnou náhodou totiž nikdo nevěděl o černých zámerích bráhmánovy ženy. Neboť kdyby byli loupežníci měli nějaké podezření, nikdy by byli nepožili koláčů. A kdyby bráhma byl věděl, jak jsou ty koláče upraveny, nikdy by je byl nevezl s sebou pro svou druhou milovanou ženu. Konec konců bylo to štěstí pro ubohého bráhma a jeho druhou ženu, bylo to štěstí i pro spící princeznu, že se koláče dostaly do žaludků těchto mrtvých loupežníků.

Když bráhma, jenž se celou noc zdálo o jeho druhé ženě, do syta se vyspal, náhle se probudil, aby co nejrychleji vykonal zbytek cesty. Leč nemohl našti medvědí hrnce, ale na místě, kde jej původně postavil, viděl ležeti řadu mužů, v nichž na prvý pohled poznal loupežníky, dle jeho domněnky spící. Rozložen nad strátou koláčů, vytrhl jednomu z mrtvých loupežníků meč z pochvy a ušel všem hlavě, domnívaje se, že zabil sto živých loupežníků, kteří usnuli, když najedli se jeho koláčů. Tu najednou ušel koberec, pokrytý pokrývkami, a když se přiblížil, spatřil, že na něm leží překrásná dívka v

hlubokém spánku. Jsa chytrý člověk, pochopil hned, že muži, jimž srazil hlavu, jsou zločinci, kteří jí unesli. A nebyl by ani dlouho zůstal na pochybách, neboť již spatřil na silnici vojsko, blíže se rychle pohodím, v jeho čele na obrovském slonu jel sám král, hlasitě broze únosci: "Smrt loupežníkovi, jenž ukradl mi deuru!" Bráhma hned si pomyslal, že jest to asi otec spící princezny, proto rychle ji vzbudil a pravil k ní:

"Pohlédte, krásná princezno, na sto loupežníků, kteří vás před několika hodinami unesli z paláce. Já samojediný jsem se s nimi bil a všechny šťastně pobil."

Princezna byla tím, co slyšela, nesmírně potěšena, neboť znala dobře léčky, jaké loupežníci strojili, aby se jí zmocnili. Proto padla k nohám bráhmánovým a vše mu děkovala: "Příteli, ještě nikdy jsem neslyšela o bojovníku, jenž samojediný v zápase by byl přemohl sto loupežníků. Tvá síla jest nevyrovnatelná. Chci býti tvojí ženou, na památku, že mně zachránil z rukou těchto ničemů."

V tom okamžiku již přiblížil se princeznin otec s vojskem k chýši, neboť již delší dobu sledoval počínání náčelníka loupežníků, a jakmile dověděl se od služek o únosu princezny, hned vytrhl s vojskem k lesu, kde loupežníci měli své skrýše. Jeho radost, když viděl svou deuru živu a zdravu, neměla mezí, a přímo vletěl do náručí své deury, která ukazovala mu svého zachránce, chudého bráhma. Král nyní jal se vyptávati bráhma, který, jsa známý zápasníkem, dával pravděpodobně odpovědi a tak snadno se dostal z prvního svého dobrodružství. Král, jsa u vytržení nad jeho udatností, vzal jej s sebou do paláce a za odměnu dal mu princeznu za ženu. Náčelník loupežníků, boje se nového králova zetě, jenž samojediný pobil sto loupežníků, nepomýšlel již na princeznu. Tak prvé dobrodružství bráhmovo skončilo tím, že se stal zetěm královým.

Tedy v lesích princezny vlastní žila lvice, která velice si líbila v lidském mase, a proto král poslal každého týdně do lesa člověka jí na pospas. Když lid se dověděl o udatnosti zetě králova, vyslal své předáky, kteří pravili:

"Mocný vládce, vznešený a jasný králi! Máš nyní zetě, jenž samojediný svým mečem pobil sto loupežníků. Proč máme ještě nyní stále poslat každého týdně člověka do lesa? Žádáme tě, abys poslal příští týden svého zetě do lesa, aby zabil dravou lvice."

Návrh zdal se králi docela rozumný; povolal tedy svého zetě a poslal jej vyzbrojeného až po zuby do lesa. Bráhma ovšem nemohl odmítnouti, neboť byl by přišel o pověst prvního svého hrdinství, a doufal ostatně, že snad zase šťastná náhoda přispěje mu na pomoc. Proto požádal svého tehána, aby jej dal vysaditi na velikou smokvón s různými zbraněmi; a to se také stalo. V čas, kdy přehážděl muž, oběhovaný dravé šelmě, lvice nemohou se dockati, pátrala po tučném soustlu a přišla také pod smokvón, kam ze strachu často se uchýlovali lidé, určení za kořist lvice, a kde také bráhma byl ukryt. Cíle člověka na stromě, zdvihla hlavu a zařvala. Bráhma strachem se třásl na celém těle tak, že v tenž okamžiku, kdy lvice zdvihla hlavu, pustil z ruky svůj meč, jenž se zaryl do otevřené tlamy a usmrtil ji. Jakmile bráhma viděl, jak vše dopadlo, slezl ze stromu a vymýšlel báchorky, jak udatně zápál s divou lvice a jak konečně jí udolal. Toto hrdinství plně potvrdilo pověst o jeho udatnosti. Potom vyzbrojen hostiny a slavnosti na počest hrdinství zabil sto loupežníků a jiný zase divou lvice, platil velikou částku omuui vládeci jako poplatek. Ale spolháje se na udatnost svého zetě, zastavil král placení poplatku. Appajja Rádža, jakmile placení poplatku bylo zastaveno, vtrhl do území králova s velikým vojskem. Král ve své tísi žádal svého zetě o pomoc.

Ubohý bráhma opět nemohl odříci; neboť kdyby byl odříkl, byl by ztratil celou svou dřívější slávu. Rozhodl se tedy, že podnikne i toto dobrodružství, důvěruje raději náhodě, než aby se vzdal pokusu dobytí nové slávy. Vyžádal si nejlepšího koně a nejostřejší meč, aby se mohl vypravit do boje s nepřitelem, jenž utábořil se na druhé straně řeky, která tekla nedaleko města.

Král měl ve svých stájích naprosto neovládatelného koně, na němž nikdo dosud neseděl, a to ho dal svému zetě. Podav mu pak meč, vyzval ho, aby se vydal do boje. Bráhma požádal pak královy služby, aby jej pevně přivázali dobrými bavlněnými provazy k sedlu, a když se tak stalo, vydal se na výpravu.

Kůň, poněvadž ještě nikdy před tím neměl jezce na hřbetě, dal se do nejprudšího evalu a utíkal pryč, tak že všichni, kdo to viděli, mysleli, že jezdec musí zahynouti, a on také vskutku byl na polo mrtve strachy. Dělal, co mohl, aby ovládl svého oře, ale čím více táhl za úzdu, tím prudčeji kůň eválal. Vzdávaje se již vši naděje na život, nechal běžeti koně dle jeho vůle. Kůň běžel k řece, ačkoli do vody a plaval na druhou stranu. Provazy, jimiž byl bráhma přivázán k sedlu, začaly ve vodě botnati a svíraly jej tak, že cítil ve svých nohou přestrašné bolesti. Leč všechny tyto bolesti snášel s největší trpělivostí, jakou lze si jen představit. Tu dospěl kůň druhého břehu řeky, právě v místech, kde stála veliká palma silně podemletá posledním přívalem. Bráhma, nemoha zastaviti koně, chytil se váš silou stromu, doufaje, že snad aspoň tak podaří se mu zastaviti divý útěk. Ale nešťastnou náhodou strom povolil a kůň eválal dále tak divoce, že ubohý bráhma nevěděl, co by bylo proň výhodnější — držeti strom dále, nebo se ho pustiti. Mezi tím mokré provazy těsnily jej tak, že v zoufalství křičel: appa! ajja! — což v jazyce tamílském znamená asi tolik, co naše ach! onvej! A při tom dále utížděl na svém oři a dále třímával ve své ruce ohromnou palmu. Ačkoli nyní zápasil vlastně o svůj život, přece lidem, pozorujícím jej z velké dálky, se zdálo, že eválá do boje ozbrojen velikou palmou na místě kyje. Jeho nárek: appa! ajja! vykládal si nepříteli tak, že volá k souboji samého krále, jenž náhodou se jmenoval Appajja. Zběšen pohledem na válečníka, zbrojeného obrovským stromem, král Appajja dal se na útěk. A dle dobrého, starého přísloví, "kde král, tam i poddaní", celé vojsko následovalo svého vůdce. Bráhma vida šťastný obrat, jaký v jeho věci nastal, nechal koně dle chuti dále eválati, docíluje tím zdání, že pronásleduje prehájeho nepřitele. Tímto způsobem nepřítel a jeho obrovské voje zmizely v několika okamžicích. Také kůň, když jeho síly byly vyčerpány, vrátil se do paláce.

Starý král, jenž se střechy svého paláce sledoval vše, co se dalo na druhé straně řeky, věděl, že jeho zetě svou odhodlaností zahnal nepřítel, a s velikou obřadností jej uvítal. Hned tu bylo plno lidí, kteří dychtíce přiblížiti se k hrdinovi, ochotně přezvali provazy, jimiž byl přivázán k sedlu, a jeho starý tehán se slzami radosti v očích jej obejmul a blahopřál mu k jeho vítězství, řka, že celé království jest mu zavázáno díky. V slavném průvodu veden byl hrdina městem, kde všichni s nadšením jej vítali a jásali mu vstříe.

Tak po třech rozličných příležitostech a ve třech dobrodružstvích šťastně přála ubohému bráhmánovi a přinesla mu slávu. Po těchto dobrodružstvích bráhma poslal pro obě své dřívější ženy, aby žily s ním zároveň v paláci. Jeho druhá žena, která byla těhotná, když odešel z domova, porodila syna, jenž byl právě rok star, když přišla k němu do paláce. Prvá žena přiznala se mu, že mu dala tehdy otrávené koláče pro druhou ženu a prosila ho za odpustění. Teprve teď bráhma se dověděl, že oni loupežníci v lese byli vlastně již mrtví, když je stíhal, a poněvadž jen tím v jeho životě nastal úplný převrat, ochotně jí odpustil. Prvá žena také smířila se s učmá svými sokyněmi a všichni čtyři žili v míru a hojnosti pospolu ještě dlouhá léta.

HUGO F. BILZ Dodavatel Jetrova lahvového "Gold Top" piva 1324 Douglas ul., Omaha, Neb. TELEFON: Douglas 1542 neb Douglas 3040

DOBŘE PIVO JEST ZNAMENITÝ LĚK FREMONT BREWING CO. FREMONT, NEBRASKA, vyrábí a lahvuje Plzeňské pivo. Co se týče chuti a jakosti jest nejbližší importovanému.

The Neal Institute vyléčí PIJÁCTVÍ Nealovo 3-denní léčení pití více prospěje nežli měsíce v resortech. Kdo se oddal nemírnému používání lihovin neb drogů a nemůže se zbaviti tohoto zlovyku, nechť se obrátí na tento ústav.

Pozor! Pozor! Buďte bedlivými, když pouštíte káru a neobcházejte ji nikdy zadem, dokud jste se dříve nepřesvědčili, že nejede jiná kára opačným směrem. Neopozornost může snadno býti příčinou vážné nehody.

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada. Chicago Lumber Co., na 14. a Mervy ul., Omaha, Neb.

Přestěhoval se Dr. J.W. NOVÁK český zubní lékař Přestěhoval se do Karbach Blk. 15. a Douglas ulice čis. pokoje 206

Václav Kozák, 2705 NO. 10. ST., OMAHA, NEBR. vlastní moderní závod rozníkový a uzonářský

NEJSTÁŘÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC. v číle 1306 Farson ulice.

Modní svět.

1006—1003 — Úbor pro dámy. Živátek 1006 — střih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 paleů přes prsa. Sukně 1003 — střih v 5 velikostech: 22, 24, 26, 28 a 30 paleů v pásu. Jest zapotřebí 9 1/2 yardu 27-palcové látky na celé šaty pro střední velikost. — Toto jsou dva různé vzorky, a nichž každý stojí 10c. Sukně při dolním okraji měří asi 1 1/2 yardu.

9773 — Dámské šaty s košílkou. Střih v 6 velikostech: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 paleů přes prsa. Vyzadují 5 1/2 yardu 44-palcové látky na velikost 38 paleů.

1013 — Dámský živátek. Střih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 paleů přes prsa. Jest potřeba 3 1/2 yardu 27-palcové látky na velikost 36 paleů.

1014 — Sukně s tunikou pro dámy. Střih v 6 velikostech: 22, 24, 26, 28, 30 a 32 paleů přes prsa. Zapotřebí 4 1/2 yardu 44-palcové látky na velikost 24 paleů. Sukně při dolním okraji měří asi 1 1/2 yardu.

Upozorňujeme naše oděvatelky, aby při objednávání vzorků střihů nespočetily úměru svého těla, totiž měru svých stříhů. Každý kdo sobě předpíše na nákupu s naších látek, obdrží jeden modní vzorek střihů spíše zdarma. Další vzorek za 10c jeden.